

Zimluwa
SNOW

LAUREN ASHER

Zmluva
SNOV

LAUREN ASHER

2023

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek elektronickými alebo mechanickými prostriedkami, vrátane systémov na ukladanie a vyhľadávanie informácií, bez písomného súhlasu autora, s výnimkou použitia krátkych citácií v recenzii knihy.

Táto kniha je beletristické dielo. Mená, postavy, organizácie, miesta, udalosti a udalosti sú buď výplodom autorovej fantázie, alebo sú použité fiktívne.

Lauren Asher

TERMS AND CONDITIONS

Copyright © 2022 by Lauren Asher

All rights reserved

Translation © 2022 by Mgr. Lenka Martinková

Cover design © 2022 Depositphotos, Benin Basim

Slovak Edition © 2023 by Mgr. Lenka Martinková

VYDAVATELSTVO PANDORA

ISBN 978-80-8247-067-6

*Každému, kto bojuje neviditeľný boj.
Vidím vás.*

ZOZNAM SKLADIEB

The Man – The Killers	♥
I am not a woman, I'm a god – Halsey	♥
If I Ever Feel Better – Phoenix	♥
Glitter – BENEE	♥
Enemy – Imagine Dragons, JID, & League of Legends	♥
Wicked Games – Kiana Ledé	♥
Fallen Star – The Neighborhood	♥
Altar – Kehlani	♥
Slow Dancing In a Burning Room – John Mayer	♥
Trip – Ella Mai	♥
Shivers – Ed Sheeran	♥
Angels Like You – Miley Cyrus	♥
Animal – Neon Trees	♥
Unlearn – benny blanco & Gracie Abrams	♥
Earned It – The Weeknd	♥
safety net – Ariana Grande ft. Ty Dolla \$ign	♥
Iris – The Goo Goo Dolls	♥
Daylight – Taylor Swift	♥
Someone To Stay – Vancouver Sleep Clinic	♥
Great Ones – Maren Morris	♥
Marry Me – Train	♥
Paper Rings – Taylor Swift	♥

KAPITOLA PRVÁ

Oris

„Je zločin oslavovať taký deň, ako je ten dnešný, úplne sama.“

Cal, môj najlepší priateľ a šéfov brat, ma vyruší.

Napriek pokrčenému obleku a rozstrapateným blond vlasom zaujme pozornosť čašníčok, prechádzajúcich okolo nášho stola.

Odložím telefón a usmejem sa.

„Ja nie som tá, ktorá sa vydáva.“

Očami mi preletí po tvári.

„Nie, ale ty si bábkar, ktorý dokázal nemožné.“

„Nebolo to také zlé.“

„Teraz už viem, že s tebou niečo nie je v poriadku. Si... smutná z toho, že sa Declan žení?“ Hlas mu klesne nižšie ako zvyčajne.

Vybuchne smiechom.

„Čože? *Nie*.“

„Tak čo sa deje?“

Zvesím hlavu a do očí mi padne zopár špirálovitých kučier.

Prejdem si rukou po šatách, vyhladiac niekoľko neexistujúcich záhybov. Veselá levanduľová látka vyniká na mojej hnedej pokožke. Vyzerám oveľa šťastnejšie, než sa cítim.

„Práve som dostala e-mail. Oznámili mi, že som tú prácu nedostala.“

„Doriti. To mi je ľúto. Hlavne keď viem, ako tvrdo si pracovala na prezentácii k pohovoru.“

Po mesiacoch, ktoré som strávila prácou na prezentácii pre oddelenie ľudských zdrojov *The Kane Company*, mi zamietli preloženie na iné miesto. Bolí to viac, ako by malo. Aj keď by som s najnižšou pozíciou na tom oddelení nevystrelila práve ku hviezdám, bol to dobrý nápad so sľubnou budúcnosťou. Taký, ktorý by mohol byť prospešný pre nespočetné množstvo dyslektikov uviaznutých v korporátnej rutine. Keby mi dali šancu, môj plán by mohol spoločnosť posunúť na vyššiu úroveň.

Môžeš to skúsiť nabudúce.

Úsmev na perách sa mi zachveje.

„Myslím, že to tak malo byť.“

„To bude dáka blbosť.“

Zasmejem sa.

„Je to pravda. Naozaj. Aspoň že sa o tom Declan nikdy nedozvedel. Vieš si predstaviť, že by som mu to povedala skôr, a potom by som tú prácu nedostala? Nikdy by mi s tým nedal pokoj.“

„Zvykne byť škodoradostný.“

„Preto tá oslava.“ S obrovským úsmevom ukážem na ohromujúci balónový oblúk.

Cal zdvihne obočie na blikajúci neónový nápis: *Povedala áno.*

„Decentné. Bude sa mu to páčiť.“

Falošne sladko zaklipkám mihalnicami.

„Oslavu som naplánovala tak, ako ma o to požiadal. Mal špecifikovať, čo chce.“

„Pripomeň mi, aby som ťa nikdy nenaštvál.“

„Na ten deň, keď sa to stane, už mám hotový celý plán.“

Cal predstiera chvenie.

„Kde je budúca manželka?“

„Declan sa s ňou chcel stretnúť ešte pred tým, ako to oznámi.“

Oči sa mu roztvoria doširoka.

„Prečo si mu to, dočerta, dovolila?“

„Uhm... žeby preto, že sa s ňou ešte nestretol?“

„Presne! A preto je to hrozný nápad!“ Cal si rukami prehrabne husté vlasy.

„Myslíš, že ju prinúti zmeniť názor?“

„Ako poznám svojho brata, nebude potrebné priveľmi presviedčať.“

„Podpísala zmluvu. Je to hotová vec.“

„Keď myslíš...“ Pokrčí plecami.

„Možno by som ich mala ísť skontrolovať.“

Otočím sa k výťahom.

Cal si ovinie ruku okolo mojej.

„Nie. Dnes si berieš voľno.“

„Ale...“

„Asi máš pravdu. Declan teraz nebude robiť hlúposti a riskovať tak, že o všetko príde. Aj on vie, kedy sa má držať na uzde.“

„Teraz viem, že klameš.“

Zasmeje sa.

„No tak. Poďme dovnútra a počkajme tam na Declana. Len si predstav, ako veľmi sa bude snažiť nemračiť sa, a aj tak sa mu to nepodarí. Dopekla, myslím, že som ho nevidel ani len pozrieť sa niečím smerom bez toho, aby sa neuškríňal odkedy...“ Odmlčí sa.

„Odkedy?“

Vyhýba sa tomu, aby mi pozrel do očí.

„Odjakživa. Som si istý, že jeho vták je neustále odretý, keďže si ho každú noc honí...“

So smiechom ho udriem po pleci.

„Sklapni! Je to môj šéf.“

„To neznamená, že to nie je pravda. Som prekvapený, že spomínaný doplnok mu ešte neodpadol od toľkého týrania.“

Znovu sa zachichocem.

„Callahan,“ zahučí Declanov hlas.

Niekoľko oneskorencov sa pri zvuku Declanovho hlasu rozbehne dovnútra tanečnej sály.

„Ten vie, ako vypratať miestnosť,“ povie Cal.

Akékoľvek iskričky šťastia, ktoré som videla v Calových očiach, zmizli vo chvíli, keď sa Declan so zamračeným výrazom zastavil pri nás. Vzduch sa naplní niečím chladným, takmer hrozí, že Declan svojím ľadovým pohľadom zvráti klimatické zmeny. Jeho mohutné telo mi blokuje výhľad na celú halu. Reflektor za ním len zvýrazňuje ostrosť jeho črty, temnotu v očiach a okraje čeluste.

V porovnaní s Calovým vzhladom zlatého chlapca s blond vlasmi a modrými očami mi Declan pripomína najhlbšiu časť oceánu... chladnú, tmavú a znepokojujúco tichú. Ako príšera, ktorá číha a má na dosah svoju korisť. Jeho vzhlad, počnúc tmavými vlasmi až po permanentnú grimasu vyrytú do tváre, vyvoláva pocit, ktorý každého prinúti otočiť sa opačným smerom.

Teda, každého okrem mňa. Niekoľko by mohol povedať, že si moju lojalitu zaslúžil vďaka výplate, ale nie je to tak. Je medzi nami vzájomný rešpekt, ktorý prešiel aj skúškou časom. Hoci prvých pár mesiacov našej

spolupráce bolo pohnutých, moje odhodlanie uspieť ako jeho asistentka, vydláždilo cestu k nášmu dnešnému vzťahu.

Nejako sme si sadli, aj keď predstavujeme protiklady takmer vo všetkých smeroch. Som černoška. On je beloch. Ja sa usmievam a on sa mračí. Každé ráno skoro vstáva, aby si zacvičil, mňa v telocvični neuvidí nikto, jedine ak si tam pôjdem po smoothie. Nemohli by sme byť odlišnejší, ani keby sme sa snažili, ale funguje nám to. Alebo aspoň *mne* sa to darí.

Vstúpim medzi oboch bratov.

„Declan, čo tu robíš? Nie je už čas na vyhlásenie?“

Declan odtrhne oči od Cala a pozrie sa na mňa. Väčšina ľudí sa pod jeho pohľadom zhrbí, ja sa však vystriem a pozriem sa naňho priamo tak, ako ma to naučila moja stará mama.

„Je koniec.“

Zažmurkám.

„S čím je koniec? S plánovaním svadby?“

„Nie. S manželkou. Belindou.“

„S Bethany je koniec?!“

Cal má odvahu tváriť sa samolúbo.

Declan sa ani neobťažuje odvrátiť pohľad od mojej tváre, keď detonuje všetky moje starostlivo pripravené plány.

„Áno. S ňou.“

„To nemôže byť pravda.“ Odmietam uveriť, že zničil mesiace mojej tvrdej práce. Nájsť pre neho ženu, ochotnú vziať si ho a mať s ním dieťa, aby sa mohol stať generálnym riaditeľom a získať dedičstvo, bolo takmer nemožné.

To, že tomu odmietaš veriť, však nič nemení na faktoch.

„Nerád hovorím, že som ti to vrel...“ ozve sa Cal.

„Je to všetko tvoja vina.“ Zazriem naňho.

Cal zdvihne obe ruky v obrannom geste.

„Nie! Nemôžem za to, že postoje môjho brata sú väčšie ako jeho vták.“

Declan udrie Cala po temene. Nevšímam si ich hádky, pochodujem po koberci krúžiac okolo nich.

„Mala si utiecť, kým si mala príležitosť.“ Cal vyprázdni svoj pohár, potom si ukradne môj, napoly dopitý.

„Hovoríš z vlastnej skúsenosti?“

Calovi sa rozšíria nozdry. Zovrie päste po bokoch, zhlboka sa nadýchne a nenechá sa ovládnuť zlosťou. Obráti svoju pozornosť ku mne.

„Práve preto môj starý otec vymyslel tú dedičskú klauzulu. Vedel, že Declan nie je pripravený stať sa generálnym riaditeľom, ale myslel si, že rodina by ho mohla obmäkčiť. Veď ako už len môže niekto ako on inšpirovať masu, keď sa vždy snaží všetkých okolo seba zničiť?“

Declan zovrie čelusť. Cal posmešne zdvihne obočie.

Namierim na Cala prstom.

„Prestaň sa správať ako dieťa a použi ten svoj veľký mozog, aby si nám pomohol z tejto šlamastiky.“ Declan už na mňa uprene pozerá, keď sa zvrtnem k nemu. „A ty si prestaň vybiť svoj hnev na všetkých ostatných. To, že si to celé pokašľal, nemá nič spoločné s Calom.“

Hľadá na mňa tým prázdny pohľadom, ktorý nadovšetko nenávidím.

Cal sa pousmeje.

„Samozrejme, že to poslal. Posledná aktualizácia jeho softvéru neobsahovala príručku o tom, ako byť slušným človekom.“

„Ste beznádejné prípady,“ zašomrem si popod nos, keď schmatnem telefón a vytáčam Bethanino číslo. Dvakrát zazvoní a potom je hovor presmerovaný rovno do hlasovej schránky. Volám znova, ale tentoraz ma to pošle do hlasovej stránky ihneď. „Doriti!“

„Žiadna odpoveď?“ Cal má tú drzosť sa na tom baviť.

„Čo si urobil?“ zasyčím smerom k Declanovi.

Declan si zbiera z rukáva neviditeľné smietky, akoby to bol najnudnejší rozhovor dňa. „Nebola na to stvorená.“

„A čo si predstavuješ, že urobím s touto informáciou, keď tu čaká sto ľudí na správu o tvojom zasnúbení s nejakou záhadnou ženou? Som samé ucho.“

Pozerá na mňa prižmúrenými očami a ja na neho zazerám s rukami založenými vbok.

Cal vydá hlasný chraptavý zvuk, akoby nám chcel pripomenúť svoju prítomnosť.

„Tiež ma zaujíma, ako sa to celé vyvrbí. Otec bude len nadšený, keď sa dozvie o Declanových nevydarených zasnúbeniach.“

Och, bože. Jeho otec síce nevie o liste Bradyho Kanea pre Declana, v ktorom sú podrobne uvedené požiadavky, ktoré má splniť, aby získal dedičstvo, nie je však hlúpy. Existuje predsa dôvod, prečo je úspešným obchodníkom. Nepochybujem, že ak zachytí čo i len najmenší náznak, že toto zasnúbenie je falošné, pobeží za Bradyho právnikom. A ak mu právnik uverí, Declan môže prísť o všetko.

Premýšľaj, Iris. Premýšľaj. Ešte raz skúsím vytočiť Bethanino číslo a dúfam, že na tretíkrát sa mi to podarí. Hlasovú schránku v reproduktore malého telefónu je však počuť jasne a zreteľne.

Cal zapíska a potom vydá zvuk, čo sa podobá na výbuch.

„To je zvuk Declanovej umierajúcej budúcnosti.“

„Nemal by si byť niekde inde? Napríklad v nejakom zapadnutom bare?“ vyštekne Declan.

„Načo platiť za alkohol, keď ho môžem dostať zadarmo za tvoje peniaze?“ Cal sa úškrnie a zdvihne do vzduchu pohár na šampanské.

Snažím sa ich nepočúvať, v myslí zvažujem svoje možnosti.

Čo môžeš urobiť? Skončiť raz a navždy?

Nie. Odmietam sa teraz vzdať. Nie, keď som tak blízko, aby som Declanovi pomohla dosiahnuť jeho cieľ.

Mohla by si zrealizovať záložný plán, ale Declan dotyčnú rozplakal...

„Vieš, Iris je slobodná.“ Calov úsmev sa mení na zlovestný. „Mohla by sa do tejto úlohy prirodzene vžiť, keďže nikto ťa nepozná lepšie ako ona.“

„Nie,“ odsekne Declan.

Počkať.

Áno.

Ja!

Nie je veľa vecí, čo by mi zabránili zastávať úlohu náhradníčky. Keďže nemám žiadneho priateľa ani predchádzajúce záväzky, mohla by som Bethany ľahko nahradiť.

To, že môžeš, neznamená, že by si mala.

Ak nie ja, tak kto? Nemáme čas a ani vhodné snúbenice.

Otvorím ústa, len aby ma prerušil piskot Tati, Declanovej plánovačky svadiieb.

„Tu si! Rozmýšľala som, kam sa vytratil budúci manžel,“ ozve sa Tatiin vysoký hlas.

„Takýto druh zábavy je na nezaplatenie.“ Cal vyprázdni aj môj pohár a potom sa s úsmevom oprie o stôl.

„Kde je tá snúbenica, o ktorej neviem takmer nič?“ Tati mávne svojím zápisníkom ako čarovným prútičkom.

Som rada, že som zatajila Bethaninu identitu pre prípad, že by sa niečo takéto stalo.

Nemôžeš vážne uvažovať o tom, že si ho vezmeš. Veď ho ani nemiluješ. Nemusím ho milovať. Je to zmluva, nie zväzok z lásky.

Declan preruší moje myšlienky: „Beatr...“

„Volá sa *Tati*, drahý.“ Pritlačím mu ruku na hrud'. Jeho telo stuhne a ja ho ešte raz pohladkám spôsobom, ktorý hovorí *správaj sa prirodzene*.

Uprene hľadiac na moju ruku stiahne tmavé obočie. Akoby mi ju chcel prst po prste odtrhnúť.

„Čo to robíš?“ Jeho ostré slová prenikli priamo cez môj dokonale vypracovaný zovňajšok.

„Ušetríš si námahu, keď ma budeš musieť predstavovať a vysvetľovať náš príbeh.“ Strielam naňho tým najsladším úsmevom, akého som vzhľadom na okolnosti bola schopná.

Naozaj to urobíš, Iris? ozve sa hlas rozumu.

Nemám inú možnosť.

Toto je manželstvo! Nie je to niečo, z čoho môžeš len tak vycúvať, keď dostaneš strach.

Potlačím každú myšlienku, ktorá chce prekaziť môj náhly plán. Ide len o niekoľko rokov môjho života.

A čo dieťa?!

Vždy som chcela byť matkou.

Áno. O päť rokov!

Aspoň môžem začať s mojím päťročným plánom o niečo skôr.

Prehltnem hrču v hrdle a obrátim pozornosť späť k *Tati*. Vystúpim z Declanovho strnulého objatia a potom ho chytím za ruku. Svaly pod oblekom sa mu viditeľne napínajú.

Skvelé. Neskôr budeme musieť popracovať na jeho averzii voči tvojmu dotyku.

„*Tati*, nebola som k tebe úplne úprimná, keď sme sa rozprávali telefonicky.“

Jej úsmev pohasne.

„Och.“

„Pred naším osobným stretnutím som trochu váhala, či sa mám predstaviť inak ako Declanova asistentka. Vieš, už nejaký čas pracujem v tejto spoločnosti a chápeš, ako ľahko sa šíria klebety.“

Pokýve hlavou a pritisne si k hrudi svoj zápisník.

„Samozrejme. Tomu rozumiem.“

„Veľmi som sa bála, čo si ľudia pomyslia o tom, že chodím so svojim šéfom, ale už to nemôžeme skrývať. *Nechceme* to skrývať.“

Hlas sa mi zasekne, ani sa o to nesnažím.

Jediným náznakom Declanovej úzkosti je to, že na mňa dvakrát žmurkol. *Nikdy* som ho nevidela žmurkať dvakrát. Ani vtedy, keď padla dohoda, na ktorej pracoval dva roky, a už vôbec nie vtedy, keď mu zomrel starý otec.

Som z toho... *znepokojená*.

Vystriem sa a otočím sa späť k Tati.

„Sme pripravení pohnúť sa vpred. Už nie je dôvod, aby sme našu lásku držali v tajnosti.“

Cal mi za Tatiným chrbtom zdvihne dva palce. Perami naznačí *Oscara hodné* a Declana dvoma prostrednými prstami vyzve, aby sa usmial.

Celá Tatina tvár sa rozžiari, keď nás chytí za ruky.

„Páni! Dnešný večer musí byť pre vás oboch veľmi dôležitý z viacerých dôvodov.“ Jej oči padnú na môj holý prstenník.

„Och, správne. Prsteň!“ Sklopím pohľad k Declanovej tvári.

Tik na jeho čeľusti je zreteľný.

Prepáč, Declan, zachraňujem tvoju budúcnosť, aj keď sa to teraz možno nezdá.

Declan si vytrhne ruku z môjho zovretia. Z vrecka vytiahne platinovú obrúčku s krásnym diamantom. Elegantný prsteň ma prekvapí. Vôbec sa nepodobá na tú bezbožnú obludnosť, čo som vybrala pre jeho budúcu manželku, a to ma mátie. Vybral si v obchode nesprávny? Vedela som, že by som mu nemala zveriť niečo také dôležité, ale trval na tom.

Tati zdvihne obočie v tichej otázke a vráti ma späť do prítomnosti.

„Požiadala som Declana, aby si ho nechal, pretože potrebujeme zmeniť jeho veľkosť. Tá prekliata vec mi odletela z prsta vo chvíli, keď som sa mu vrhla do náručia po žiadosti o ruku.“

„Och, nie!“ Tati našpúli pery.

Cal vkĺzne do Tatiho zorného poľa.

„Povedal som bratovi, že žiadať o ruku uprostred dažďa je zlý nápad, ale on trval na tom, že je to ideálna chvíľa, pretože Iris ho miluje.“

„Nikdy som nevidela nikoho, kto by si klakol na koleno rýchlejšie ako on.“ Žmurknem na Tati, líca sa jej zapýria.

Declan sa zamračí ešte viac, čo ma len rozosmeje.

„Ten muž si pri naháňaní toho prsteňa takmer roztrhol nohavice od *Toma Forda*. Môj brat ešte nikdy takto nespanikáril a je dobré, že ho našiel skôr, ako spadol do kanála.“ Cal objíma Declana okolo pliec, ale Declan jeho ruku okamžite zo seba strasie.

„Máte to všetko na videu? Rada by som to ukázala hostom!“ rozžiari sa Tati.

Na zátylku pocítim horúčavu.

„Och, to nie. Declanova žiadosť o ruku bola impulzívna. Bolo to *také* romantické...“ Nadýchnem sa, keď ma diabol chytí za ľavú ruku, a na pokožke sa mi objaví husia koža. Prejde po nej a na prst mi nastokne prsteň.

„Pozrite sa! Nakoniec predsa len sedí!“ Tati zatlieska. Odprisahala by som, že má len dve nastavenia hlasitosti, hlasné a uši trhajúce.

„Musel si vo svojom nabitom programe nájsť čas, aby ho dal upraviť.“ Líca sa mi rozpália.

Declan potiahne za prsteň a vyskúša, či sedí, a potom si zastrčí ruku do vrečka.

Predtým, ako ho potiahnem, prstom prejdem po diamante. Obrúčka sa vôbec nepohne. Odkášlem si a donútim sa usmiať.

„Myslím, že sa zasekol.“

Bethany mala menší prst ako ja. Môžem si dnes večer vydýchnuť?

„Vo viacerých ohľadoch.“ Jeho hlas je taký tichý, že ho počujem len ja. Niečo v jeho hĺbke spôsobí, že ma zavalí ďalšia vlna zimomriavok. Odstúpi z mojej blízkosti a ja sa zhlboka nadýchnem.

Upraví si sako.

„Je čas pokračovať v predstavení.“

Predstavenie. Nič viac, nič menej. Falošné manželstvo, ktoré má zachrániť môjho šéfa pred stratou všetkého, na čom celý život pracoval.

Tá myšlienka vo mne vyvolá paniku, oveľa silnejšiu ako kedykoľvek predtým. Snažím sa pripomenúť si, že ide iba o manželstvo na papieri, ale zdá sa, že to nepomáha zmierniť rýchly tlkot môjho srdca.

S Declanom sa nám stretnú pohľady, zdá sa, že vycítil moju narastajúcu úzkosť. Realita sa na mňa valí ako nepríjemné pálenie slnka a s každou ďalšou sekundou sa mi čoraz ťažšie dýcha.

Práve som sa upísala pomôcť Declanovi. V dobrom aj v zlom.

Kým nás smrť nerozdelí.

KAPITOLA DRUHÁ

Declan

„Rád by som si so svojou snúbenicou na chvíľu pohovoril v súkromí.“ Slová sa mi drhnú o jazyk ako šmirgľový papier. Naše pohľady sa stretnú. Iris roztvorí oči doširoka a v tichej prosbe o pomoc presunie pohľad na Cala. Aj keď v práci je vďaka svojej schopnosti čítať vo mne veľmi efektívna, teraz mi je to neprijemné.

Cal otvorí ústa. Pomaly sa stiahne, neberúc do úvahy pohľad, ktorý vysielam jeho smerom.

„Uvidíme sa vo vnútri.“ Pred odchodom do tanečnej sály sa ešte letmo pozdraví Iris.

Plánovačka svadieb skontroluje čas na hodinkách.

„Vrátim sa o päť minút a vyzdvihnem vás. Už mi znova nezmiznite,“ zažmurká a vstúpi do kuchyne.

Srdce mi prudko udiera do hrude, trikrát sa zhlboka nadýchnem v snahe spomaliť jeho tempo.

Povedal si jej, aby ti našla niekoho s chromozómom XX, čo bude schopný rozmnožovať sa. Jediný, kto za to môže, si ty.

Som za hranicou, už niet návratu. Nikdy by mi ani len nenapadlo, že sa Iris uchýli k takémuto plánu a ani sa ma len nespýta, či s tým súhlasím. Je to hrozný nápad. Riskujeme všetko, čo sme spolu za tie roky vybudovali.

Upokoj sa.

Jeden... dva...

Doriti.

„Na čo si, dočerta, myslela?“

Iris sa pri mojom tóne naježí, jej plné pery sa zovrú nevôľou.

„Na to, že ti musím zachrániť zadok. Taká je pravda.“

„Nevidím ako.“

„Chceš, aby som ťa objednala k očnému? Počula som, že s vekom sa zrak zhoršuje.“ Jej zvyčajný vtíp o tom, že som od nej o dvanásť rokov starší, nezabral.

Zúžim oči.

„Neskúšaj ma.“

„A ty sa neopovažuj na mňa takto pozerat.“ Položí si hnedú ruku na bok v bojovnom postoji. Diamant vyniká na tmavom odtieni jej pokožky a priťahuje moju pozornosť. „Keby som nezasiahla, v miestnosti, kde čaká sto hostí, by si musel vysvetľovať, prečo pri tebe nestojí žiadna nevesta s rumencom na tvári. Čo také by si všetkým povedal? Že sa stratila počas cesty?“

„Nie.“ Zatnem zuby. „Aj keď sa momentálne zdá, že nevesta na objednávku by bola lepšia voľba.“

Jej tmavé oči sa *zalesknú*.

„Priznaj si to. Došiel ti čas, aj možnosti.“

„Očividne.“ Preletím po nej pohľadom.

V očiach sa jej niečo mihne, ale ihneď to aj zmizne. Mierne vzdorovito zdvihne bradu a zahľadí sa mi priamo do očí.

„Spôsob, akým dosiahnuť, aby sa dievča cítilo výnimočne.“

„Výnimočná je to posledné slovo, ktorým by som ťa opísal.“ Pre niekoho, ako ona, je až príliš všeobecné.

Zastoná a vyhodí ruky do vzduchu.

„Neviem, prečo som si myslela, že je to dobrý nápad.“

„Tak to sme dvaja. Aký presne je tvoj motív?“

„Mám ťa rada až natoľko, že ťa chcem zachrániť pred sebou samým. Som si istá, že to má na svedomí nejaká chemická nerovnováha. Môj terapeut si o tom vypočúje svoje v pondelok.“

Zažmurkám na ňu.

„Nehovor mi, že si ma berieš z dobrého srdca.“

Jej tmavé obočie sa stiahne a ona sa narovná.

„A čo keď áno?“

„Prestaň to tu na mňa hrať. Takéto nápady existujú len vo filmoch z Dreamlandu.“

Pootvorí pery.

„Nehráš! Aj keď ma tvoja reakcia núti priať si, aby to radšej bolo tak.“

Niečo mi na tom celom nesedí. Prečo by Iris po mesiacoch hľadania ideálnej kandidátky zrazu dobrovoľne súhlasila, že si ma vezme?

Pretože nechcela, aby si sa oženil s niekým iným, ozve sa tenký hlások v mojej hlave.

Nie je to tak... Nie. To nie je možné.

Alebo áno?

To by mohlo vysvetľovať jej nevyspytateľné správanie. Sledujem jej pohľad a zisťujem, že hľadá na zásnubný prsteň. Pomaly prechádza po okrúhлом okraji diamantu. Dovolím si tvrdiť, že *úctivo*.

Dofrasa.

Príťažlivosť je jedna vec. Zalúbenosť je úplne iná, je to smrteľná hra, ktorú nemám záujem v najbližšej dobe hrať.

Moje stoličky narazia do seba.

„Robíš to všetko preto, že si do mňa potajomky zamilovaná?“ Slová mi narýchlo vyletia z úst. Srdce mi silno bije, snaží sa uniknúť z hrudného koša.

To, že by ku mne okrem ľahostajnosti prechovávala aj silné city, som nezvažoval. Dohája, *nechcel* som na to ani pomyslieť zo sto rôznych dôvodov, ale predovšetkým preto, že je to najlepšia asistentka, akú som kedy mal. Stratiť ju neprichádza do úvahy. Najmä nie vtedy, keď je podstatnou súčasťou môjho plánu prevziať otcovu pozíciu.

Myšlienka sa rozbíja na tisíc kúskov, keď sa Iris zvrtna a spustí ten najprotivnejší smiech. Počas troch rokov, ktoré som strávil v jej prítomnosti, som nezahliadol ani len trhlinu v jej zdravom rozume. Kto by to bol povedal, že stačí, aby mala na prste môj prsteň a celkom sa zrúti?

Natiahne ruku, chce získať stabilitu, a tak sa chytí prvej veci, ktorú má na dosah. Som ňou ja. Ten dotyk zablokuje každý môj sval a ramenom mi zrazu putuje teplo, akoby ho pohlcovali plamene. Stojím naďalej vzpriamene a jej smiech sa postupne mení na akési astmatické chrčanie.

Neuľaví sa mi, skôr ma jej reakcia vyvedie z miery. Vo vnútri cítim nevoľnosť nad jej pohrdaním nad láskou ku mne.

Nikdy nebudeš milovaný. Otcov hlas sa mi v tých najnevhodnejších chvíľach preháňa hlavou a spôsobuje zimomriavky na mojom chrbte.

Jeden za druhým jej odtrhávam prsty z bicepsu.

„Prežívaš nejakú krízu?“

„Nie, ty hlupák. A nie som do teba zamilovaná.“ Znova sa zasmieje a pri každom nádychu vydá ten najhorší siplavý zvuk. „Robím to preto, lebo sme priatelia.“

„Nikdy nebudem твоjím priateľom.“ *A nikdy ním nechcem byť.*
Zamračí sa.

„Klamár. Priatelia pomáhajú priateľom, keď sú chorí.“

„Netuším, o čom to hovoríš.“

„Pamätáš si, keď som mala chrípku?“

Prekrížim si ruky na hrudi.

„Stále nie som úplne presvedčený, že to tak bolo.“

„Takže si to *pamätáš!*“ Jej smiech sa zmení na chraplavý kašeľ.

„Len preto, že som musel najať upratovaciu čatu, aby som zabezpečil, že každý centimeter štvorcový bude poriadne vydrhnutý.“

„Fajn. A čo vtedy, keď som ti pomohla, keď si sa opil na služobnej ceste?“

„Nikdy som ťa o pomoc nežiadal.“

„Potkýnal si sa o vlastné nohy a chcel si, aby som ťa zoznámila s mojím dvojčaťom, o ktorom si nevedel.“

Moja tolerancia voči vodke je na rovnakej úrovni ako moja tolerancia voči ľuďom... nulová.

„Keď si opitý, si oveľa milší. Požiadal si ma, aby som ťa uložila do posteľe a zaspievala ti uspávkanku.“

„Teraz určite klameš. Si jedna z najhorších speváčok, aké poznám.“
Hrozí, že sa rozosmejeme, ale napriek tomu sa zamračím.

Vyhodí ruky do vzduchu.

„Dobre, fajn. Klamala som. Ale neodmietla by som, keby si ma o to požiadal! Pretože priatelia *pomáhajú* priateľom.“

Som v pokušení zaplatiť akúkoľvek cenu za to, aby sa slovo *priatelia* vymazalo zo slovníkov. Nemám ich. Nechcem ich. A nechcem ani nimi byť, najmä nie jej.

Irisin chraplavý smiech sa zmení na záchvat kašľa. Skôr než sa stihnem zastaviť, zoberiem zo stola jej malú kabelku a strčím jej ju do rúk.

„Naprav ten otrasný zvuk.“

Prehľadáva svoju tašku, hľadá inhalátor.

„Máš obavy o moje zdravie?“

„Len kvôli vlastnému prospechu.“

„Samozrejme. Ako by som mohla zabudnúť.“ Usmeje sa a potom sa nadýchne.

„Ujasnime si niekoľko vecí.“

Stiahne obočie a otvorí ústa, ale ja ju umlčím.

„Akákoľvek láskavosť, ktorú som ti v minulosti preukázal, bola výlučne z rešpektu k tebe ako k mojej asistentke. Nestrácam čas na niečo také nezmyselné ako priateľstvo, takže ak si myslíš, že medzi nami bolo niečo platonické, je to tvoj problém.“

Na rozdiel od väčšiny žien, ktoré sa pri mojom tvrdom tóne rozplačú, Iris len pokrčí ramenami.

„Hlúpo som verila, že máš aj iné city ako pohrdanie druhými. Môžem ťa uistiť, že sa to už viac nestane.“

„Necítim nič okrem spaľujúcej túžby dosiahnuť svoj konečný cieľ.“

Vzdychne si.

„V živote ide o viac ako o zničenie tvojho otca.“

Ignorujem ju, pozriem na hodinky. Čas sa nám kráti.

„Teraz si musíme stanoviť nejaké základné pravidlá.“

„Pravidlá.“ Oči sa jej otvoria doširoka.

„Každý pohľad.“ Uši mi zaplaví nepokojný tlkot môjho srdca. Keď jej chytím tvár do dlaní, zatají dych. Palcom ju hladím po jemnej pokožke, súcham jej ním hore a dole, akoby som ju len tým mohol označiť za svoju. „Každý dotyk.“ Zavrie oči. Každá bunka môjho tela kričí, nech sa stiahnem, nech medzi nami vytvorím odstup, pretože takto by som sa jej nemal dotýkať. Stiera to príliš veľa hraníc. Ale je to márne. Vdychujem jej kokosovú vôňu, aj keď moje pľúca protestujú proti invázii. „Každý jeden bozk... nie je nič iné ako lož.“ Perami sa dotknem kútika jej úst a moje telo dostáva zásah.

Keď sa odtiahnem, otvorí oči. V hlave jej zjavne zúri búrka. Strčím si ruky do vreciek a tvárim sa, že ma neznepokojuje, ako sa jej hrud' nadvihuje prerývanými nádychmi.

„Ty... ja... čo...“

Jej reč je rovnako zmätená ako jej myšlienky. Mal by som sa cítiť polichotený, že som z nej dokázal urobiť takúto nespôsobilú bytosť, ale vyvádza ma to z miery viac než čokoľvek iné. Môj dotyk by nemal vyvolať takúto reakciu. Nie, ak úprimne tvrdila, že to robí len ako láskavosť priateľovi.

Snažím sa opäť získať kontrolu nad situáciou, stavajúc okolo seba zdanlivú bariéru. „Neexistuje nič, čo by som neurobil, aby som získal svoje dedičstvo. Pamätaj na to, keď zabudneš, že toto je pre mňa len hra.“

Otvorí ústa, ale preruší ju ten prenikavý hlas, ktorý ma bude asi strašiť navždy.

„Dobre, vy dvaja. Hostia sa už nevedia dočkať budúcich manželov.“ Plánovačka svadieb ako vojenský veliteľ ukazuje svojim zápisníkom smerom k vchodu do tanečnej sály.

„Si pripravený?“ Iris ma chytí za ruku. Jej úsmev je vyblednutou verziou toho, ktorý predtým ponúkla Calovi.

Mlčím, lebo viem, že čokoľvek z mojich úst vyjde, bude len lož.